RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 85.807 van 3 maart 2000
in de zaak A. 84.191/VII-18.329.

In zake : XXX,
in de hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigster van XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat N. VAN OVERLOOP,
kantoor houdende te GENT,
Halvemaanstraat 7

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, in de hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigster van XXX, van Ghanese nationaliteit, op 17 mei 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het bevel van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 25 maart 1999, houdende de terugbrenging van de minderjarige XXX, naar de plaats vanwaar zij gekomen is, betekend aan verzoekster op dezelfde datum;

Gelet op de beschikking van 7 juni 1999 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 januari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. LAMRABET die, loco Advocaat N. VAN OVERLOOP verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat XXX optreedt in naam van de minderjarige XXX.

1.2. Verzoeksters echtgenoot, K. O., wordt erkend als vluchteling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 16 februari 1989 (adm. doss., stuk 47). De Minister van Binnenlandse Zaken tekent hiertegen beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie. Op 10 januari 1992 verklaart de Vaste

Beroepscommissie dit beroep onontvankelijk (adm. doss., stukken 70-72).

1.3. Er wordt een vluchtelingengetuigschrift afgeleverd aan K. O. en zijn verblijfstoestand wordt geregulariseerd.

1.4. Op 28 april 1993 vraagt verzoekster een visum aan in het kader van gezinshereniging voor zichzelf en haar zoon F. K. O. (adm. doss., stukken 145-147).

1.5. Op 10 augustus 1994 komen verzoekster en haar zoon F. K. O. in België aan met een Ghanees nationaal paspoort, voorzien van een Benelux-visum geldig voor 3 maanden (adm. doss., stukken 111-114).

1.6. Op 30 augustus 1994 dient K. O. een aanvraag in om machtiging tot vestiging (adm. doss., stukken 113-114).

1.7. Op 12 september 1995 wordt een visumaanvraag ingediend in het kader van gezinshereniging voor XXX en Abu Alfred OBENG (adm. doss., stukken 189-202).

1.8. Op 29 juni 1996 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot vestiging (adm. doss., stuk 246).

1.9. Op 12 april 1996 wordt nogmaals een visumaanvraag ingediend ten aanzien van XXX (**/**1987) en Abu Alfred OBENG (adm. doss., stukken 257-258).

1.10. Op 14 juni 1996 laat de Ambassade van België te Abidjan (Ivoorkust) weten aan de Dienst Vreemdelingenzaken, dat er kan worden getwijfeld aan de moederlijke afstamming van A. A. O., omdat verzoekster, slechts 12,5

jaar zou zijn geweest bij de geboorte van Alfred Abu OBENG (adm. doss., stuk 159).

1.11. Op 20 oktober 1997 wordt de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken, gedagvaard voor de rechtbank van Eerste Aanleg te Gent (adm. doss., stukken 289-291).

1.12. Op 12 december 1997 beslist de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Gent, dat de Belgische Staat de Belgische vertegenwoordiging in Ghana de opdracht dient te geven een voorlopig visum in het kader van gezinshereniging af te leveren aan de twee kinderen, M. A. en A. A. O., binnen 48 uren na de betekening van het bevelschrift onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 Bef per dag. De kinderen dienen zich binnen een termijn van zes weken na aankomst in België te laten onderzoeken door een door de Voorzitter aangestelde deskundige, om aan de hand van bloed- en DNA-onderzoeken vast te stellen of verzoekster en haar echtgenoot inderdaad de biologische ouders zijn van XXX en A. A. O. (adm. doss., stukken 324-327).

1.13. Op 30 maart 1998 wordt een aanvraag tot vestiging ingediend voor XXX en A. A. O. (adm. doss., stukken 350 en 354).

1.14. Uit het rapport inzake paterniteitsonderzoek van 26 juni 1998 blijkt dat A. A. O. het kind is van verzoekster en haar echtgenoot.

1.15. XXX is echter niet het kind van verzoekster en haar echtgenoot (adm. doss., stukken 336-341).

1.16. Op 9 september 1998 wordt de aanvraag tot vestiging ten aanzien van XXX onontvankelijk verklaard ("Heeft de vestiging aangevraagd in functie van een

persoon die niet voorkomt in artikel 40 van de wet van 15/12/1980. Er is geen verwantschap aangetoond.", adm. doss., stuk 357).

1.17. Deze beslissing wordt aan verzoekster betekend op 1 oktober 1998.

1.18. Op 25 maart 1999 wordt aan verzoekster een bevel van de Minister van Binnenlandse Zaken tot terugbrenging betekend, om XXX terug te brengen naar de plaats vanwaar zij gekomen is :

"(...)
REDEN VAN DE MAATREGEL :
Art. 7, al. 1-2/ van de wet van 15/12/80
Verblijft langer in het Rijk dan de in art. 6 bepaalde termijn : de machtiging voorlopig verblijf is verstreken sedert 09/08/98.
(...).".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van voornoemd artikel 17, § 2, betreft, verzoekster betoogt :

"Het moeilijk te herstellen nadeel situeert zich zowel in hoofde van verzoekster als in hoofde van een minderjarig kind, XXX.

In hoofde van verzoekster kan dit nadeel als volgt omschreven worden. XXX is haar kind. Zij heeft dit reeds moeten achterlaten bij haar vlucht uit Ghana naar België. Dit was voor haar een zeer moeilijke beslissing. Emotioneel heeft zij daar zeer zwaar onder geleden. Eens in België, en zodra zij de financiële middelen had(den), heeft zij een 'visum gezinshereniging' gevraagd voor haar dochter. Zoals uit wat hierboven gezegd werd blijkt, was dit een zeer moeilijk en langdurig gevecht tegen de bureaucratie. Pas na een procedure kort geding tegen de Belgische Staat werd het visum afgeleverd. Voor verzoekster een belangrijke emotionele opkikker. Eindelijk zag ze haar dochter na al die jaren terug.

XXX is nu al geruime tijd in België. Verzoekster - en ook haar echtgenoot, de vader van het kind - heeft terug de emotionele band met hun dochter opgebouwd.

Haar nu te verplichten om haar eigen dochter terug te brengen naar Ghana, zou een zeer zware morele opdoffer voor verzoekster betekenen. De bestreden beslissing houdt absoluut geen rekening met deze emotionele gevoelens.

In hoofde van Mary is het moeilijk te herstellen nadeel zo mogelijk nog groter.

Mary is een kind van twaalf jaar. Het kind heeft een zeer moeilijke periode achter de rug. In een toch belangrijke levensfase - het kind zijn - werd zij noodgedwongen achtergelaten. Eerst door haar vader die uit Ghana moest vluchten, later door haar moeder. Dit 'achterlaten' gebeurde niet vrijwillig, niet van harte. Het was bittere noodzaak. Als XXX dan met haar ouders herenigd wordt - een fundamenteel recht -zijn de toekomstperspectieven weer gunstig. De normale opvoeding en opleiding kunnen beginnen, de kind-ouderrelatie kan weer hersteld worden. XXX gaat in België naar school. Op korte tijd heeft zij de Nederlandse taal geleerd. Op school is zij een goede leerlinge. Dit kind nu terugbrengen naar Ghana, betekent dat al het geleverde werk in België ongedaan gemaakt wordt !

Maar, en dat is het belangrijkste, de toekomst en het leven van XXX worden totaal verwoest. XXX's ouders zijn in België. In Ghana heeft ze niets meer. De familie waar ze lange tijd verbleef toen haar ouders reeds in België waren, is uiteen gevallen. Niemand weet waar ze zijn. Volgens de bestreden beslissing moet XXX zomaar gedropt worden in Ghana.

Een twaalfjarig kind zoiets aandoen, is totaal onmenselijk.";

Overwegende dat in wezen zowel de door verzoekster ontwikkelde middelen als het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, gericht zijn tegen, en voortvloeien uit de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 9 september 1998, waarbij de vestigingsaanvraag ten aanzien van XXX onontvankelijk werd verklaard, omdat de vestiging werd aangevraagd in functie van een persoon die niet voorkomt in "art. 40 van de wet van 15/12/80", omdat er geen verwantschap werd aangetoond tussen XXX en XXX; dat voornoemde beslissing aan verzoekster ter kennis werd gebracht op 1 oktober 1998; dat verzoekster geen beroep tot nietigverklaring en evenmin een vordering tot schorsing heeft ingediend tegen meergenoemde beslissing bij de Raad van State; dat bijgevolg voormelde beslissing van 9 september 1998 definitief is geworden; dat het bestreden bevel in het kader van huidige procedure een automatisch gevolg is van voornoemde beslissing van 9 september 1998; dat de schorsing van het bevel nooit het nadeel kan wegnemen van een beslissing die definitief is geworden, omdat het Bestuur op elk ogenblik een definitief geworden beslissing kan uitvoeren door een nieuw bevel te verlenen; dat de rechtsgrond van het bestreden bevel de definitief geworden beslissing uitmaakt die niet meer vatbaar is voor schorsing nog voor nietigverklaring; dat verzoekster niet betwist dat de minderjarige XXX langer in het Rijk verblijft dan "de in art. 6 bepaalde termijn" en evenmin dat "de machtiging voorlopig verblijf is verstreken sedert 9/08/98."; dat het bestreden bevel enkel een uitvoeringsmaatregel uitmaakt van een definitief geworden beslissing, die niet werd aangevochten voor de Raad van State, hoewel op expliciete wijze melding werd gemaakt van de tekst van de artikelen 14 en 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State in de beslissing van 9 september 1998,

zodat het ingeroepen nadeel te wijten is aan het eigen toedoen en aan de nalatigheid van verzoekster die op 1 oktober 1998 kennis kreeg van de afwijzende beslissing van 9 september 1998; dat tenslotte de acht middelen die verzoekster aanvoert niet zijn gericht tegen het bestreden bevel, zodat in de huidige stand van de rechtspleging vaststaat dat zij niet dienstig kunnen worden aangevoerd en alleen op grond daarvan niet ernstig zijn, daargelaten de vraag of verzoekster wel middelen aanvoert tegen het bestreden bevel, waarvan de redengeving niet wordt aangevochten in het inleidend verzoekschrift; dat uit wat voorafgaat volgt dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet voortvloeit uit het bestreden bevel en dat derhalve een schorsing van dat bevel nooit het beweerde nadeel ongedaan kan maken;

2.3. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van het bestreden bevel af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie maart tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**